

ani k slzám, že ešte nie ste vnútorne na ňu vôbec pripravený.

Prišiel Ján a vy ste ho neprijali.

Prišiel Syn človeka, a vy ste aj na ňom našli chybu...

Zaiste preto, že ste ju nehládali na sebe. No synovia Múdrosti, ktorí hľadajú chyby najprv na sebe, uznali aj Jána a dali za pravdu aj Synovi človeka.

Naša cesta ku spásu má dva úseky.

Prvý predstavuje Ján so svojim odriekavým životom uprostred púšte.

Druhý predstavuje Ježiš so svojou snahou prejsť celou krajinou a vykonať v nej čo najviac dobra. Cez Jána sa ide ku Kristovi a cez Krista k Otcovi. A vždy sa tak ide.

Vtedy, keď začíname, i vtedy, keď sa po omyle vraciame.

Prvý je sebazápor, dobré skutky idú za ním...

Ján a Ježiš patria na ceste spásy vždy spolu. Pričom Ján vždy predchádza.

Sobota

11/12/2021

Keď zostupovali z vrchu, učeníci sa pýtali Ježiša: „Prečo zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš?“ On odpovedal: „Áno Eliáš príde a všetko obnoví. Ba hovorím vám, že Eliáš už prišiel, no nespoznali ho a urobili s ním, čo chceli. Takisto bude od nich trpieť aj Syn človeka.“
Vtedy učeníci pochopili, že im hovoril o Jánovi Krstiteľovi. Mt 17, 10-13

Keď hovoril Ježiš o ľuďoch, ktorí spravili s Jánom Krstiteľom čo chceli, myslel na svojich súčasníkovi...

Ale skúmajme sa, či nie aj na nás?

Každý z nás už zmaril veľa Božích milostí a veľa Pánových predchodcov už umlčal.

A dôvod?

Nezodpovedali našej predstave a našej chuti...

Boh sa však nedal zatiaľ znechutiť...

Neprestal nám posilať nové prorocké výzvy...

No dajme pozor.

Nebude to robiť donekonečna...

Jedna z týchto jeho výziev bude pre nás poslednou. Treba sa nám preto navykať prijímať každú tak, ako by po nej mal prísť už sám Pán.

Proroka Jána a či Eliáša môže v našom živote zastupovať kde-kto. Môžu to byť rodičia, vychovatelia, predstavení, alebo bratia...

Na tom však nezáleží, odkiaľ k nám prichádzajú výzvy pripísať sa na Pánov príchod. Ani na tom nezáleží či sú dost' jemné a ohľaduplné...

Eliáš bol v reči pomerne tvrdý.

A taký bol aj Ján.

Nie bez príčiny.

Pán ich chcel mať takých, aby pri svojom príchode mohol byť on voči nám láskavý.

Farnosť svätého Tomáša apoštola - SALEZIÁNI Partizánske ŠÍPOK

2. hý ADVENTNÝ týždeň
2021

DRUHÁ Adventná nedeľa

05/12/2021

Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky! Každá dolina nech sa vyplní a každý vrch a kopec zníži. Čo je krivé, bude priame, a čo je hrboľaté, bude cestou hladkou. Lk 3,4-5

Dobrym cvičením pre adventný čas by bolo, keby sme sa častejšie ticho posadili, vedome nerobili nič, ale jednoducho by sme sa započúvali do seba a položili si otázku: na čo vlastne čakám? Po čom túžim? Čo by mohlo môj život naplniť? Čo mi chýba?

V žalme 130 sa hovorí: „Moja duša očakáva Pána väčšmi než strážcovia dennicu.“ Čo znamená čakať v Advente na príchod Boha, sa nám ozrejmi, keď si všimneme, ako sa správame pri čakaní na milovaného človeka. Zatiaľ čo čakáme na vytúženého, predstavujeme si, aké to bude, keď očakávaný príde. Často sa naše očakávania nespĺnia. Očakávame viac, než nám očakávaný môže dať.

V Advente sa staviame tvá-

rou v tvár realite a zároveň svojim túžbam, ktoré prekračujú skutočnosť nášho života. Vyznávame, že túžba je taká veľká, že nás nemôže naplniť nič a nikto. Ani ten najväčší úspech, ani najlepší výsledok pri skúške, ani najkrajšia dovolenka nemôže našu túžbu splniť. Práve intenzívnymi zážitkami v nás stúpa túžba, ktorá očakáva ešte viac, ktorá chce zachytiť okamih alebo dúfa vo vystupňovanie.

Ján upozorňoval na príchod toho istého Ježiša Krista, ktorý sa kvôli spásu aj k nám denne približuje v najrozličnejších podobách. Raz prichádza k nám prostredníctvom vnuknutí, raz prostredníctvom udalostí. Prostredníctvom svojho slova i sviatostí. Inokedy v osobe trpiacich alebo i pomáhajúcich bratov a sestier.

Nezriedka aj takých, ako bol Ján.

Ak sú na tejto jeho ceste k nám ešte kopce našej pýchy, jamy našej malomyseľnej nedôvery a zákruty vyhýbavej pohodlnosti, mali by sme si uvedomiť na čo nás práve vyzvalo toto Bo-

žie slovo a mali by sme sa hneď nejako pričiniť, aby tento Hlas z pustatiny nebol hlasom do pustatiny, aby nebol hlasom do hluchých uší a do tvrdých uzavretých srdc.

Pondelok

06/12/2021

Keď videl ich vieru, povedal: „Človeče, odpúšťajú sa ti hriechy.“ Tu zákonníci a farizeji začali uvažovať: „Ktože je to, že sa takto rúha?! Kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?“ Keďže Ježiš poznal ich myšlienky, povedal im: „O čom to premýšľate vo svojich srdciach? Lk 5,20-22

Tu prišiel k nemu malomocný a na kolenách ho prosil: „Ak chceš, môžeš ma očistiť.“ Ježiš sa nad ním zmlouval, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: „Chcem. Bud' čistý!“ Ako to povedal, zrazu zmizlo z neho malomocenstvo, a bol očistený.

Malomocného uzdravil Ježiš pre jeho vlastnú vieru. Porazeného pre vieru tých ktorí mu ho priniesli. Keď mu nad hlavou otvárali prútený strop a otvorom medzi nosnými trámami mu k nohám spúšťali chorého, on hneď vedel, o čo im ide.

Ale oni ešte nevedeli, o čo pôjde jemu. Musel im to teda povedať. Ale aj celému zhromaždeniu. Najmä zákonníkom, ktorí boli tomuto zaujímavému učiteľovi stále v päťách. Všetkým chcel dať na vedomie, že práve v jeho osobe navštívil Boh svoj ľud, aby ho jeho prostredníctvom oslobodil od chorôb duše, od hriechov.

„Odpúšťajú sa ti hriechy“, povedal pre to porazenému.

Okrem telesných porážok sú aj duchovné znehybnenia.

V takýchto prípadoch sa postihnutý brat alebo sestra prinášajú pred Pána na nosidlách modlitby. Svedčí sa, aby to bola spoločná modlitba. K nosidlám patria vždy viacerí.

Utorok

07/12/2021

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Čo myslíte? Keby mal niekto sto oviec a jedna z nich by zabúdila, nenechá tých deväťdesiatdeväť na vrchoch a nepôjde hľadať tú, čo zabúdila? A keď sa mu ju podarí nájsť, veru, hovorím vám: Bude mať z nej väčšiu radosť ako z tých deväťdesiatich deviatich, čo

nezabúdili. Tak ani váš Otec, ktorý je na nebesiach, nechce, aby zahynul čo len jediný z týchto maličkých.“ Mt 18, 12-14

V prípade stratenej ovce sa vina delí medzi ovcu a jej pastiera. Ale potom aj povinnosť hľadania...

Ovca je vinná za to, že zaprela svoj inštinkt, svoju stádovitosť, že sa odtúlala, a pastier za to, že jej k tomu dopomohol svojou nedbanlivosťou. Záujem o návrat má byť preto v tomto prípade

obojsstranný.

Pastier má ísť hľadať a ovca sa má dať nájsť. Aspoň tým, že už neuteká alebo hlúpo nemlčí, keď začuje jeho zvláňajúci hlas.

Nikto si zaiste nepredstavuje milosrdenstvo tých, čo majú na starosti Božie stádo tak, že by, ako pastieri, mali donekonečna utekať za utekajúcimi a stále pri tom opúšťať opustené alebo dokonca násilne donášať

tie, čo poblúdili, medzi verne...

Týmto svojim slovom nás Pán všetkých súdi. Pastierov i ovce. Ukazuje nám, akí sme. Ale, našťastie, aj povzbudzuje a radí, ako sa môžeme stať takými, akí máme byť.

Ak sme ho pochopili a pod vplyvom tohto jeho slova pocítili chuť po pokání, mali by sme sa mu za toto poučenie i povzbudenie, za toto slovo pastiera ovciam veľmi úprimne poďakovať.

Nepoškvrené počatie Panny Márie

08/12/2021

Boh poslal anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozefovi. A meno panny bolo Mária. Anjel prišiel k nej a povedal:

„Zdravas, milosti plná, Pán s tebou.“ Ona sa nad jeho slovami zarazila a rozmýšľala, čo znamená takýto pozdrav. Lk 1,26-29

Boh poslal anjela. K Márii.

No nielen k nej... Aj k nám ho posla. Je ním každý, kto nám sprístupňuje Božiu blahozvesť. Ona sa zarazila nad touto rečou a rozmýšľala.

A my? Dáme sa tiež takto vyrušiť Božím slovom a vieme sa nad ním aj zamyslieť?

Je to veľmi potrebné a najmä vtedy, keď sme si už zamýšľali svoje plány, svoje vychoďené cestičky a svoje nespočetné a veľmi príjemné pohodlia. Každé Božie slovo je zvestovaním. Dostávame ho preto, aby nás, ako Máriu, najprv vyrušilo a po zamyslení viedlo k otázke: Ako sa to stane? K otázke, ktorou sa dozvedáme nielen, čo Boh chce, ale aj ako to chce... A každé zvestovanie by sa malo tak končiť ako Máriino.

Slovami: Staň sa! Len tak môže Božie slovo dostať v nás telo – stať sa skutkom a poslúžiť nám aj našim bratom a sestrám na spásu.

Štvrtok

09/12/2021

„Ježiš povedal zástupom: „Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on. Od dňa Jána Krstiteľa podnes trpí nebeské kráľovstvo násilie a násilníci sa ho zmocňujú. Lebo všetci Proroci i Zákon prorokovali až po Jána: A on sám – ak to chcete prijať – je Eliáš, ktorý má prísť.“ Kto má uši, nech počúva.“ Mt 11,15

Keď počúvame Pánove chvály o Jánovi, treba sa nám preskúmať, v čom sa mu podobáme a čím sa od neho líšime... Najmä sa nám treba zastaviť nad tým, či milujeme istotu, spočinitie v pravde... Či poznáme a vážime si svoje poslanie.

Či by sme vedeli žiť - aby sme ho splnili – aj v pustatine, alebo medzi ľuďmi, ale v úplnom nepochopení...

Či by sme vedeli konať podľa svojho svedomia aj vtedy, keby nás ovanuli vetry tých najnepriaznivejších ľudských mienok a postojov.

Ale treba sa nám pri počúvaní týchto Pánových chvál o Jánovi pozrieť aj okolo seba.

Najprv po svojom bývaní...

Nie je príliš pohodlné?

A potom aj po svojom obleku. Je dosť skromný? A je aj

dosť cudný?

A nakoniec sa nám treba zastaviť aj nad svojim jedálnym lístkom.

Všetci, čo sme prijali krst, dostali sme prorockú úlohu a tá nás vylučuje spomedzi tých, čo sa skvostne obliekajú, žijú v blahobyte, bývajú v palácach a nakláňajú sa tak ako je to príjemnejšie...

„Pane, poslal si nás do sveta vydávať svedectvo tvojej pravde.

Vieme, že sa pre ňu dostaneme do nenávisťi u ľudí. Prosíme ťa preto, chráň si svojich prorokov, aby obstáli, keď zaduje na nich vietor lákania, alebo sa okolo nich rozpúta búrka zúrivých hrozieb.

Nech sa ti vtedy neklátia ako trstiny, ale nech pevne stoja tak, ako tvoj chvály najhodnejší predchodca Ján. Amen.“

Piatok

10/12/2021

Ježiš povedal zástupom: „Komuže prirovnám toto pokolenie? Podobá sa deťom, čo vysedávajú na námestí a pokrikujú na svojich druhov: ‚Pískali sme vám, a netancovali ste; nariekali sme, a neplakali ste.‘ Prišiel Ján, nejedol a nepil, a hovorila: ‚Je posadnutý zlým duchom.‘ Prišiel Syn človeka, je a pije, a hovorila: ‚Hľa, pažravec a pijan, priateľ mýtnikov a hriechníkov!‘ No múdrosť ospravedlňuje jej skutky.“ Mt 11, 16-19

„Nedali ste sa pohnúť k radosti z Božej návštevy, ale